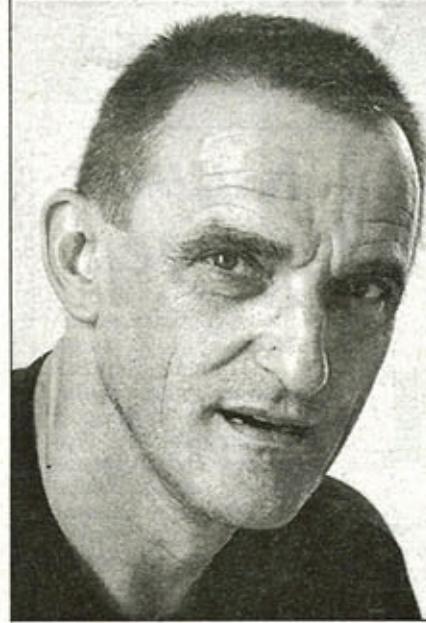

СУСРЕТИ:

ЖАРКО МИРКОВИЋ, ДИРЕКТОР МУЗИЧКОГ ЦЕНТРА ЦРНЕ ГОРЕ

Росанда Мучалица

Оснивање Музичког центра Црне Горе један је од најкрупнијих и најсложенијих пројекта у новијој историји црногорске културе. Ова установа има за циљ да најбољи начин одговори сложеним захтевима дугорочне организације и промоције различитих областима музичке дјелатности, али и да пружи оптималну могућност поступног превазилажења огромних проблема, који деценијама оптерећују црногорску музичку културу. На челу Музичког центра Црне Горе, од његовог оснивања, је композитор Жарко Мирковић, који у првом интервјуу након ступања на ову функцију, говори о раду Центра, отпору идеји његовог оснивања, Црногорском симфонијском оркестру, аудицијама...

• Да ли је још рано говорити о помакцима у националној музичкој култури, на које се чека деценијама, или су они већ евидентни самим чином формирања Музичког центра?

- Дугачка је листа оног што смо започели и оног што нам предстоји. Не знам да ли смо сви већ спремни за тај изазов, да ли ћemo имати снаге и подршке да наставимо, али почели смо веома озбиљно. Више него у велике идеје вјерујем у озбиљан и дуготрајан рад. Идеја Музичког центра је на неки начин старава деценијама, у реалан пројекат прераста већ четири године, а тек смо на почетку. Њеном оживљавању су предходили сви важни домети, али и сва дуготрајна пострадања у црногорској музici. Нема уметника, педагога, колектива, концерта који у њој, с правом не може тражити свој удио или будући одзив. Музички центар Црне Горе је замишљен као мјесто иницијативе, окупљања, сарадње, као мјесто вредновања досадашњег, промоције садашњег, као мјесто едукације, а изнад свега заједничког уживања у музici. За ту идеју сада раде вијеме, наш труд, помоћ пријатеља и задовољство свих који цијене те напоре и наше прве резултате. Природно је што идеју Музичког

центра на неки начин присвајамо, али она не припада ником појединачно, нити само нашој генерацији, нити у овом тренутку ми можемо говорити да ли смо успели.

• Изгледајо је да је постојао отпор овој идеји?

- И да и не, али трајан отпор напретку је потпуно бесmisлен. Музички центар Црне Горе је за неког доноси само новине, али већина је препознала значај промјена које носи. Осим једног, нема нашег музичара у иностранству којег та идеја није обрадовала и који није понудио помоћ. И колеге из региона су нам својски помогле у првим корацима.

Озбиљнијег отпора није било, чак ни тамо где га је можда требало очекивати, код државе која је требала да нађе средства за њену реализацију. Било га је једино међу неколицином ов-

да мијењају мишљење. Отпор новом је својствен свим срединама, а ни наш простаклук и наша тврдоглавост нијесу нови. Сјетите се како се дио музичара до краја живота "одуживао" Мањи Радуловић-Вулић, која је за црногорску музику учинила више него ико други. Са друге стране, почетак рада Музичког центра, посебно Црногорског симфонијског оркестра прихваћен је заиста изванредно и то није баш лако игнорисати. Вјерујем да ће сваки наредни концерт

академију, као извора онога што данас имамо у музici, људи у Црногорском народном позоришту у којем је музика налазила уточиште последње деценије, Министарства културе и Владе који су у правом тренутку стали иза овог пројекта, до свих наших уметника и наших пријатеља ван Црне Горе: Даринке Матић-Маровић, Соње Маринковић, Зорана Марковића, Љубице Јовановића, Бојана Суђића, Антона Нанута, Бранка Михановића, Душка Жарковића...Лично, а

у септембру, као најсложенији сегмент Музичког центра Црне Горе. Након девет успешних концерата широм Црне Горе, да ли сте задовољни постигнутим?

- Због чега не бих био? Сигуран сам да задовољство дијелим са многима. Имамо изванредног шефа-диригента, Алексе Шатског који који импонује и музичким и општим знањем, који има огромну енергију, стрпљење и изванредну сарадњу са музичарима. Имамо чланове из иностранства, чије је искуство импресивно и изнад свега имамо наше музичаре који желе и умију да свирају. Уз пријатеље који нам помажу на нашим концертима то је оно што стоји иза првих веома запажених остварења. Није мање значајно то што смо заиста направили објективну и добру селекцију наших чланова, што репертоарски пролазимо кроз дјела различитих стилских епоха, која су предуслов сазијевања сваког ансамбла, што смо веома много унаприједили укупну организацију...Наравно, наличје ове слике су бројни проблеми са којима се срећемо, али ништа се не дешава ни преко ноћи, нити само од себе. Читава ствар за сада добро изгледа.

• Аудиције за пријем музичара у оркестар још увијек су отворене, како у Црној Гори, тако и у региону и иностранству, а изазвале су различите реакције. По Вашим процењама, када би ансамбл могао бити потпуно оформљен?

- Формирање оркестра је готово непрекидан процес, јер људи долазе и одлaze. Потребно је неколико година да заокружимо важне сегменте оркестра, почев од простора, начина финансирања, набавке инструмената до најделикатнијег, кадровских рјешења. Вјерујем да смо на добром путу. Аудиције расписујемо са циљем да људе примамо, а не да их одбијамо. Диплома академије ником не гарантује мјесто у оркестру. Како правници полажу испите да би постали адвокати или судије, тако и музичари морају проћи аудицију да би свирали у не-

Оркестар је наша највећа брига

• Завршетак изrade главног пројекта реконструкције зграде Музичког центра Црне Горе био је предвиђен за крај новембра прошле године. Када је реално очекивати први концерт Црногорског симфонијског центра на матичној сцени?

- Као и сви који су са нама желимо да се то дододеши што прије. Можда већ крајем следеће сезоне. Тек у новом простору можићемо да организујемо све што планирамо. За сада, и са разлогом, Црногорски симфонијски оркестар је наша највећа брига. Учинити га професионално организованим, наставити ка високим извођачким стандардима, приближити уметничку музику људима широм Црне Горе, показати се и у другим срединама није мали задатак. Наша кућа ће бити у Подгорици, али наша мисија је и да помогнемо свима у Црној Гори који желе да живе са музиком.

ком оркестру. У свијету не постоји другачији начин.

Кроз наше аудиције до сада је прошло шездесетак људи, укључујући готово све црногорске музичаре и све чланове бившег оркестра осим двоје-троје који нијесу хтјели. Није тешко видјети да је аудиција проблем једино онима који је нијесу полагали и онима који је нијесу положили, и као да им је лакше рећи да су одбијени, него признati да нијесу задовољили.

• Да ли је истина да фаворизујете странце, као што неки говоре?

- Апсолутно не, напротив. У музici важније како ко свира, а не који пасос има, али и ми, као и други, о својим људима бринемо и бринућемо са посебном пажњом. Прво смо организовали аудицију само за наше музичаре и примили све који су и наговијестили да могу задовољити професионалне критеријуме. Тек након тога смо аудицију отворили и за друге. Од тридесет чланова колико тренутно имамо, двадесет троје је из Црне Горе и приличан је безобразлук говорити да одбијамо наше људе.

• Осим концертне дјелатности да ли постоје још неки пројекти које ће Музички центар Црне Горе извршити у наредном периоду?

- Свакако. Предстоји нам седми А темпо фестивал, чекају нас нови концерти, нова издања, а и много тога што ћемо ускоро најавити.

УЖИВАЊЕ У МУЗИЦИ: ЦРНОГОРСКИ СИМФОНИЈСКИ ОРКЕСТАР

дашњих музичара и њихових пријатеља. То што је он био медијски стострукто увећан не мијења много, јер код нас није тешко препознати ко говори или пише, а ко суфлира или потписује. Знам да су до недавно сви подржавали идеју оснивања Музичког центра, али... Сав остали "отпор" био је манипулација са циљевима који су били далеко од музике.

• Рачунате ли да ће се можда наставити?

- Чак и када су ствари потпуно јасне, људи не воле

бити корак даље, али увјек ће бити оних који ишчекују грешке и преbroјавaju пра-зне столице у сали. И чаршија мора од нечега да живи.

• Очигледно је, ипак, да је ова идеја имала више присталица него противника...

- Далеко би одвело кад би набројао све који су директно помагали и који помажу да Музички центар Црне Горе поставимо како треба. И то је низ имена људи и институција која импонује: од свих који су водили Музичку

вјерујем и сви музичари, посебну захвалност дугујем гостопићи Весни Килибарди, министарки културе у Влади која је формирала Музички центар Црне Горе. Њено разумјевање стања и потреба музике у нас, учнило је да овај пројекат буде прихваћен на прави начин, а њена спремност и подршка Владе, чији је члан била, да се пре-вaziју крупни проблеми који су пратили његове почетке.

• Црногорски симфонијски оркестар почeo је са радом